

Kerstklokken

Kerstviering Ten Bos
december 2008

AANLOOP EN INTREDELIED

- als start van de viering tonen we opnieuw het filmpje met de luidende klokken.
- Tijdens het filmpje laten de misdienaars ook de 'bel' luiden en zou het tof zijn als ook onze Modest luidt !
- Nog tijdens het luiden beginnen de muzikanten de melodie van "Ding Dong Merily on high" te spelen met viool (tweede lijn) en klokkenspel (eerste lijn). Partituren voor muzikanten op laatste bladzijden. Daarna neemt het koor over door dat als intredelied te zingen:

Ding dong! in de hemel wijd
daar hoor je klokken klinken:
Ding dong! engelen verblijd
hun nieuwe zangen zingen

In de wereld evenzo
de torenklokken luiden
Ding dong! Hosanna,
de christ'nen zich verblijden

Gloria, gloria hosanna in excelsis

WELKOM EN KRUISTEKEN

Pr. Kerstklokken klinken luider dan ooit,
ze kondigen de geboorte van Jezus aan.
Ze roepen ons op om samen kerstmis te vieren
onder de zegen van de liefdevolle God
die wij mogen noemen: + Vader, zoon en H. Geest. Amen

VANUIT DE ADVENT

Le. 1 Vier weken lang zijn we hier op Ten Bos op weg gegaan
op de klanken van de klokken.
We hoorden hoe de klokken ons oproepen, ons samenroepen
om de geboorte van God voor te bereiden,
in de wereld en in ons hart.
We hoorden ook de noodklok luiden,
over de onrechtvaardige toestanden van armoede
en de gezondheidszorg in Vlaanderen.
En verleden week nog, in de Hopperank,
hoorden we, hoe een klok maar kan klinken
als ze in beweging durft te komen,
als ze haar bronzen mantel durft bewegen
om zo de klepel, het middelpunt van haar bestaan te vinden.

Vier weken lang hebben we ook het licht op de adventskrans
ontstoken op de klanken van zingen kinderen.
En nu Gods licht in de wereld is gekomen,
steken we geen vijfde kaars aan,
maar willen we toch nog zingen over dat grote vuur
dat midden in de nacht gekomen is.
Gods zoon als een licht voor de wereld,
als warmte en uitzicht, als helderheid en inzicht,
als een belofte van een nieuwe wereld.

Biep En ook al is er vandaag geen nevendienst
toch mogen de kinderen nu naar voor komen
om samen te zingen,
en om straks ook samen te luisteren naar een mooi verhaal...

*Het is weer zover, advent is voorbij:
Licht is gekomen, meer dan vier!
Een vuur in de nacht, een kind maakt ons blij,
God is geboren, Jezus is hier!*

***Wat een geluk en zing het maar luid:
lichtje ga nimmer, ga nimmer meer uit.***

*Het is weer zover, kerstmis is hier.
Kerstklokjes klinken in ons hart.
de krans staat vol vuur, veel groter dan vier,
wensen vol vrede, een nieuwe start*

INLEIDING

ondertussen enkele beelden van een glasblazer op het scherm
Het verhaal zou moeten verteld worden aan de kinderen, die rond de vertelster/ler komen zitten op het tapijt vooraan. Verhaal zeker niet gewoon voorlezen maar echt vertellen (mag zelfs eigen versie worden...) !

Als je de werkplaats van de glasblazer binnenkwam, moest je je ogen even sluiten, zo veel zilver blonk je tegemoet: grote zilveren ballen, blinkend als de maan in een vorstnacht, kerstklokken, die een kamer vol kaarsen zouden weerspiegelen, zilveren vogeltjes, die rechtstreeks uit de hemel leken te zijn gevlogen en meterslange zacht rinkelende slingers. Wekenlang had de glasblazer eraan gewerkt, maar nu was het tijd om al dat moois de wereld in te sturen, waar duizenden kerstbomen wachtten om versierd te worden en waar mensen en kinderen al uitkeken naar dat feest vol lichtjes en zilver. Nog Eén klein druppeltje vloeibaar glas hing er aan de blaaspijp van de glasblazer en met een glimlach blies hij daar een héél klein klokje van, kleiner dan je voor mogelijk zou houden. Toen stond hij op. Zijn ogen gingen over de tafels, waar al zijn werk soort bij soort in dozen lag: ballen bij ballen, klokken bij klokken, vogels bij vogels en zilveren slingers bij zilveren slingers. "Het is zo'n klein klokje," zei de glasblazer, "dat ik het maar ergens bij in zal pakken, want een doosje bestaat er niet voor zo'n klein dingetje." Hij legde het kleine klokje tussen de reusachtige kerstklokken en begon samen met zijn vrouw de dekzels op de dozen te doen. "Schande!" rinkelden de grote kerstklokken, zo gauw ze alleen waren met het kleine klokje, "hoe kan hij zó iets doen? Heb je het gezien? Toen hij het tevoorschijn toverde uit zijn blauwe vlammen, moest hij er zelf om lachen, zó klein is het. Zijn klepeltje is maar een glazen kraaltje en als het klingelt, mag er geen enkel ander geluid zijn, anders zou je het niet eens horen! En zo 'n klokje durft hij samen met ons op reis te sturen. Nou, we zullen gauw zien dat we het kwijt raken, hoor!" Verder zeiden ze op reis niet veel, want iedere klok was veel te bang dat hij breken zou en dook diep weg in het witte vloeipapier, waarin de vrouw van de glasblazer hen gewikkeld had. Maar toen ze in de winkel aankwamen en de winkelier al die grote klokken en ballen, die vogeltjes en slingers begon uit te pakken en uitstalde op de toon bank, begonnen ze opnieuw. "Blijf jij maar in je doos!" zeiden ze tegen het kleine klokje, dat ze ineen hoek hadden geduwd, "jij bent maar een grapje, je hebt niets met kerstfeest te maken. Daar zijn wij voor. Als wij aan een kerstboom of in een kamer hangen, is het meteen feest, maar jou zou niemand zien. Hoe zou jij nou een kerstboom of een kamer tot een feest kunnen maken?" En het kleine klokje, dat zich eerst zo verschrikkelijk had verheugd omdat het bestond en omdat het ook mee zou mogen doen aan het kerstfeest, al was het nog zo klein, kroop in zijn hoekje en voelde hoe het van verdriet al zijn schittering verloor. Tussen al die grote klokken en ballen, waar de mensen in de winkel tegen knipperden met hun ogen, zag niemand het liggen. Het werd pas gevonden op de dag voor kerstmis toen een vader en een moeder met drie kinderen om een doosje vroegen, waarin ze hun grote ballen en slingers konden meenemen. "O, kijk eens," zei de moeder, "er ligt nog iets in. Wat een lief klein klokje! Hé, laten we dat ook nog meenemen." De winkeljuffrouw lachte. "Ach," zei ze, "dat is maar zo'n klein klokje, dat krijgt u op de koop toe." Samen met de grote glinster dingen werd het heel kleine klokje ingepakt. Wéér hoorde het de schelle klingelstemmen zeggen dat het maar een grapje was en dat het tussen het groen van een grote kerstboom toch helemaal verdwijnen zou naast de kaarsen, de slingers en klokken. Het kleine klokje geloofde zelf ook dat het zo zou zijn

en het dacht: "Die man had mij maar beter niet kunnen blazen. Wat ben ik? Een klokje dat te klein is om een kerstklokje te zijn." Thuis werden de dozen opengemaakt. Heel voorzichtig legden de kinderen alle grote glinster dingen op tafel, terwijl de vader de kerstboom naar binnen droeg. Eén voor één gaven de kinderen hem daarna de versieringen aan. Eerst kwam de piek. Toen kwamen de slingers en het engelen- haar en daarna de ballen en klokken. Toen alles hing en de kinderen vol bewondering rond hun boom stonden, lag het kleine klokje, nog altijd in een stukje vloeipapier op een hoekje van de tafel. Het kleinste van de kinderen zag het en hield het tussen duim en wijsvinger omhoog. "Kijk eens," zei het, "zo'n pietepouterig klokje. Wat moeten we daar nou mee doen? Je zou het niet eens zien hangen tussen al dat zilver en groen." Het frommelde het vloeipapier nog vaster om het klokje en legde het in de vensterbank. Daar lag het heel stil en het hoorde hoe gelukkig al die andere klokken waren met hun mooie plaatsje en hun eigen stem. De volgende morgen kwam het dienstmeisje. Ze stond een poosje heel stil te kijken naar die prachtige boom en ging toen afstoffen. Bij het uitslaan van haar stofdoek woei de prop papier met het kleine klokje erin uit het open raam. Het was ook maar zo licht. Het klepeltje trilde en het kleine klokje dacht: "Nu ga ik breken. Maar wat geeft het? Ik ben toch geen kerstklokje geworden. Het is maar beter zo. Maar het brak niet. Het kwam terecht op een klein groen struikje midden op een pleintje tussen de huizen. Voor alle ramen stonden kerstbomen, behalve voor die van het kleinste huisje. Daar stond alleen een oud vrouwtje en dat zag het papier als een grote sneeuwvlok uit de lucht dalen. Op trippelvoetjes kwam ze naar buiten. "Wat zie ik?" zei ze. Daar komt een kerstklokje uit de lucht vallen. Een echt lief klein kerstklokje! Dat is nou precies een kerstklokje voor mijn kamertje, waar het te klein is voor een boompje of voor grote klokken!" Heel voorzichtig droeg ze het klokje naar binnen en bond het met een strikje aan een takje dennegroen dat op tafel stond. En daar hangt het nu. Een klein klein klokje aan een klein takje groen in een klein kamertje. Het is het kleinste van alle klokjes, maar tegelijk is het de gelukkigste kerstklok van allemaal. Want telkens als het vrouwtje ernaar kijkt en glimlacht, dan straalt het kerstklokje van trots en glanst nog mooier dan alle zilveren vogeltjes en ballen samen. En als het vrouwtje het met haar rimpelvinger aanraakt, luidt het als een echte kerstklok.

DE KLOKKEN VAN BETLEHEM

Campana sobre campana
y sobre campana una,
asomate a la ventana,
veras un niño en la cuna.

**Belen, campanas de Belen
que los angeles tocan,
que nuevas me traeis?**

Recogido tu rebano
A donde vas pastorcito
Voy a llevar al portal
Requeson, man teca y vino.

Een klok boven een klok,
en boven nog een andere klok
leun maar uit het raam

Dan kan je het Kind in de Kribbe zien.

**De kerststal, de klokken bij de kersstal
die de engelen bespelen,
welk nieuws brengen jullie ons?**

Laat je schapen maar
kom herders, kom,
en breng geschenken naar het Kind
Breng kaas en wat wijn!

OM ONTFERMING

Pr. God onze Vader,
Jij hebt gekozen om klein en kwetsbaar in de wereld te komen.
Niet met veel ceremonieel en overdaad,
niet overdonderend of overweldigend.
Maar als een pasgeborene: weerloos en in onze handen overgeleverd.
Als een klein en breekbaar klokje ben je sindsdien in ons hart gebleven,
alleen zichtbaar voor wie oog heeft voor al wat klein en zwak is,
alleen hoorbaar voor wie de stilte heeft gevonden
in onze maatschappij van steeds hardere klanken.
Omdat we tegelijk beseffen dat wij vaak blind en doof zijn
voor Jouw kristalheldere oproep in ons binnenste,
voor Jouw galmen doorheen elke ontmoeting met mensen rondom ons,
willen we vragen om ontferming...

Le. 2 Voor die keren dat we Jouw glazen klokje niet hoorden, God, omdat we teveel onder de indruk waren van grootsprekers en overdonderende reclameboodschappen vragen we om Jouw hulp, Jouw ontferming.

♪ *Gij hart, Gij bron van leven, ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen, ontferm U over ons.*

Le. 2 Zelf een glazen klokje durven zijn, temidden van een keiharde wereld van geldingsdrang en winstbejag is vaak erg moeilijk, té moeilijk.
Help ons dan en geef ons de moed om het breekbare en het gebrokene in ons leven niet angstvallig te verbergen.
Help ons om dat kwetsbare in de kribbe van ons dagelijks leven een plaats te geven.

♪ *Gij hart...*

Le. 2 Kerstklokken werden vroeger ook geluid om de boze geesten te verjagen.
Vandaag durven wij Jou nog altijd vragen, God, om de kwade krachten in ons leven, in en rondom ons, te overstemmen en geen kans meer te geven.
Ontferm je over ons en onze geliefden, Vader.

♪ *Gij hart...*

OPENINGSGEBED

Pr. Laten we samen bidden:

Pr. Goede Vader,
in Jezus ben Jij ons een voorbeeld hoe het kan:
dichtbij als een kind
en ver aan ons vooruit als de verrezene.
Vandaag vieren we Zijn geboorte,
en horen we hoe Hij is overgeleverd in onze handen,
kwetsbaar als toen Pilatus riep: "Zie de mens"
Geef ons daarom de moed om deze zachte-sterke kracht te erkennen in ons leven en er niet bang van te zijn.
Geef ons het doorzettingsvermogen om een ander einde te schrijven aan het levensverhaal van dit kerstekind:
niet meer in de doeken van koele berekeningen gewikkeld na een gruwelijke kruisdood,
maar in de doeken van begrip, warmte en liefde als een moeder voor haar kind doet,
toen al, maar ook vandaag
en hopelijk dus, alle dagen van ons leven nog.

- Pr. Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: 'Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.'
- Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind dat in doeken gewikkeld in een kribbe lag.
- Toen ze het kind zagen, vertelden ze wat hun over dat kind was gezegd.
- Allen die het hoorden stonden verbaasd over wat de herders tegen hen zeiden, maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken.
- De herders gingen terug, terwijl ze God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden, precies zoals het hun was gezegd.

 TOELICHTING EN KERSTWENSEN

 GELOOFSBELIJDENIS

- Pr. Ik geloof in een God die ervoor koos,
om geboren te worden als kind in Bethlehem,
die klonk als een boodschap van goedheid en liefde
- Al. Ik geloof in dat kind van Bethlehem,
dat in zijn latere leven,
ons Gods liefde heeft laten zien
door op te komen voor kleinen en weerlozen.
Als een klok klonk Hij over het land,
roept Hij ons nog altijd samen,
om Gods woord te laten galmen
doorheen ons eigen doen en laten.
- Pr. Ik geloof in dit kind, dat omringd werd door herders en wijzen,
toen, maar ook nu nog, in onze wereld.
- Al. Ik geloof dat wij daarom nog altijd
naar herders en wijzen moeten luisteren
zodat wij de kerstboodschap verder kunnen dragen,
door de kracht van de Geest, die Hij ons geschonken heeft.
Ik geloof in het kerstfeest, ieder jaar opnieuw,
en daarom in Jouw wereld, God
een wereld van rechtvaardige vrede voor alle mensen van goede wil.

 VOORBEDEN

- Pr. In de stilte van ons hart,
kunnen we de stille maar heldere klanken van Gods boodschap horen,
subtiel als de klanken van kleine kerstklokjes..
We maken het daarom even stil,
niet gemakkelijk in onze wereld van zoveel overdonderende geluiden,
maar we willen het toch even proberen.
Niet alleen letterlijk stil worden maar ook vanbinnen stil worden,
nog moeilijker misschien:
je eigen zorgen en bekommernissen even het zwijgen opleggen;
luisteren naar wat er dieper leeft in jezelf.
Noem dat maar bidden: luisteren naar God
en de noden van de wereld.
- Bescherm en bewaar dat gebed, God
en toon ons zo de weg naar het ware leven. [Stilte]

♫ *(Behüte mich Gott)*
Bewaar ons gebed, wij vertrouwen Jou,
Jij toont ons de weg naar Leven
Bij Jou is vreugde, hoop zonder einde.

[mededelingen en afsluitend gebed ?]

♫ **NU ZIJT WELLEKOME, MENS VAN LICHT UIT LICHT.** _____

Nu zijt welkome, mens van licht uit Licht.
Treed buiten onze dromen met jouw gezicht.
Stuur het aan op scheiden tussen dageraad en nacht,
nieuwe vredestijden na alle man en macht. Kyrieleis!

Nu zijt welkome, mens van licht in mij,
die als een kind wil wonen, herboren, vrij,
in het land van morgen dat de lieve vrede kent,
waar wij zijn geborgen, gezien, aanvaard, gekend. Kyrieleis !

Nu zijt welkome langverwachte mens.
Dat wij aan angst ontkomen, verstaan jouw wens:
ooit te mogen spreken van een wereld omgekeerd,
waar de kunst van delen voorgoed is aangeleerd. Kyrieleis !

📖 **GEBED OVER DE GAVEN** _____

Pr. Vader, Jij die klinkt als toekomst en vooruitzicht,
wees hier vandaag brood van vrede in onze handen,
een beker verbondenheid in ons midden,
zodat ook wij eindelijk geboren worden uit U.
Jij die een God van mensen bent,
woon in ons, en kom uit ons,
als een Kind dat leven wil.
Overstem de duisternis in onze wereld
zodat wij galmen als nooit tevoren,
mensen nabij, al wie klein en kwetsbaar is.
Wees honger en dorst in ons
naar vrede en gerechtigheid,
vandaag nog en alle dagen van ons leven.

📖 **DANK- EN TAFELGEBED** _____

Pr. Broeders en zusters,
in deze viering klinkt een vreugdevolle boodschap als een klok:
'God heeft zijn zoon in deze wereld gezonden
opdat wij tot leven zouden komen.
Alles wat het leven ons biedt
aan tedere dingen en gelukkige momenten
is een glimlach van God naar ons.
En zijn glimlach is het mooist in Jezus zijn Zoon.'

Al. Om dit te vieren en te gedenken
zijn wij in deze kring,
rond deze tafel samengekomen
waar brood en wijn getuigen van zijn liefde voor ons.

Pr. Heer God, wij danken Jou.
Altijd ben Je bekommerd geweest om de mensen,
eeuwen door hebt Je gesproken
en onze vaders laten ervaren wie Je bent.

- Al. Je bent zichtbaar en hoorbaar geworden:
in een gesproken woord, een doorleefd gebaar.
- Pr. En toen de tijd zijn vervulling kreeg
heb Je Jouw Zoon gezonden,
inniger dan wie ook met Jou en met ons verbonden,
mens als wij, kwetsbaar en beloftevol.
- Al. Toen hij geboren werd
in de dagen die wij nu gedenken,
klonken kerstklokjes als nieuwe beloften voor de mensen:
de horizon van liefde verbreedde,
wegen tot vrede verschenen,
Jouw droom werd werkelijkheid.

(RECHTSTAAN)

- Pr. Geringen stegen in aanzien,
zieken en zondaars kregen genezing.
Jouw menslievendheid werd zichtbaar in hem.
Hij werd brood en liefde
de laatste avond van zijn leven
toen hij met zijn vrienden samen was.
Hij nam het brood, dankte en zegende Jou, God,
brak het brood en gaf het aan zijn vrienden met de woorden:
Neem en eet, dit is mijn Lichaam voor jullie.
Ook nam hij de beker met wijn, dankte Jou opnieuw,
reikte hem over aan zijn vrienden met de woorden:
neem en drink, dit is de beker met mijn bloed
van een nieuw en altijddurend verbond.
Het wordt voor jullie vergoten tot vergeving van de zonden.
Blijf dit doen om mij te gedenken.

Dankbaar willen wij hem gedenken: hoe hij in deze wereld kwam
en doorheen zijn daden en woorden de belofte van zijn geboorte waar maakte,
hoe hij lijden en dood doorstond en verrezen is
en zo definitief tot heil en vrede is geworden.

- Al. Daarom bidden wij om zijn Geest:
dat hij komen mag over deze gaven
en ook ons heiligen mag:
zodat wij de zwaarden van onze haat
tot ploegijzers van vrede omsmeden,
dat wij argeloos als lammeren gaan spelen in deze wereld,
dat wij wandelen met woorden van vrede in ons hart,
ons bekleden met gerechtigheid en mildheid
en zo Jouw boodschap laten klinken.
- Pr. Zo bouwen wij aan Jouw Rijk
dat definitief begon in de velden van Betlehem
en dat wij verder willen uitbouwen met paus en bisschoppen
en met vele gelovigen in deze gemeenschap.
Zo brengen wij hulde en dank aan Jou, God,
samen met Jezus en door zijn Geest.
- Al. En met de gaven van brood en wijn voor onze ogen,
met de kracht van het pasgeboren kind in ons midden
willen wij bidden tot God, die ook Onze Vader is.

Pr. En om die verbondenheid ook zichtbaar te maken,
mogen alle kinderen hier vooraan rond het altaar komen voor het onzevader

🎵 **ONZEVADER** _____ [Alle kinderen rond het altaar!]

📖 **VREDESWENS** _____

Pr. Vrede, het is meer dan wat handtekeningen op een verdrag,
het is meer dan 'niet beginnen vechten'
Wanneer Jezus ons zijn vrede toezegt, bedoelt Hij:
vrede van mijn hart op jouw hart,
vrede van mijn handen in jouw handen,
de vrede die ik gekregen heb van mijn Vader,
laat ik je na, om uit te delen aan de wereld.
Daarom lieve kinderen, mogen jullie terug bij je mama en papa gaan
om die kerstvrede door te geven in de kerk !

🎵 **COMMUNIE** _____

📖 **UITDELEN VAN DE TIPS** _____

Biep We willen jullie vandaag natuurlijk een kerstklokje meegeven naar huis,
het is bijna zo klein als het glazen klokje uit het verhaal van daarstraks.
En het klinkt helder en klaar,
een teken van alles waarrond we in de voorbije advent samen hebben nagedacht.
Maar het is tegelijk ook een kerstkaart,
die je kan opsturen of afgeven aan iemand die er vandaag niet kon bij zijn.
Ik wil van deze gelegenheid toch ook nog even gebruik maken
om de werkgroep liturgie te bedanken die al deze kaarten heeft gemaakt,
en speciaal Christel en Luc die hier veel extra aan hebben gewerkt,
maar eigenlijk ook nog vele anderen:
ik denk maar aan Agnes die elke week voor de versiering zorgde,
aan Jan en Geert die voor de kerststal en de -bomen zorgden...
teveel om op te noemen en gevaarlijk om mensen te vergeten natuurlijk.
Maar het gaat eigenlijk niet om wie wat heeft gedaan,
het gaat om de boodschap die de kerstklokjes ons gebracht hebben,
en waar we hopelijk allemaal aan willen meewerken,
ook zonder bedankt te worden.
Met het Catalaanse kerstlied dat we daarstraks al zongen
willen we die boodschap nog eens laten klinken:
de boodschap van de kersklokken van Bethlehem

🎵 **CAMPANAS DE BELEN** _____

📖 **ZENDING EN ZEGEN EN UITNODIGING OP EEN GLAS GLÜWEIN** _____
[Alle mensen toch nog even laten 'bellen' met hun klokje ???]

🎵 **VREED' OP AARD' AAN ALLE MENSEN** _____ (mel: door de liefde)

Laat de vrede Gods nu leven,
zet je, mensen, er voor in,
om de wereld nu te geven
hoop en wat meer levenszin.

Vrede, vrede, vreed' op

**aard' aan alle mensen
die van goede wille zijn.**

Laat ons daarom blijven galmen,
door Gods Woorden binnenin.
Laat ons in beweging komen
naar een heerlijk nieuw begin.